

[Tarkistettu suomennos englanninkielisestä tekstistä: v1]

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

1. maaliskuuta 2017

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

- 1 Maailman eri osien keskinäisten yhteyksien yhä parantuessa jokaisen kansan yhteiskunnallisesta tilanteesta saadaan enemmän tietoa, minkä vuoksi niiden elinolot saavat osakseen entistä enemmän näkyvyyttä. Vaikka tapahtuukin kehitystä, joka antaa toivoa, on silti paljon sellaista, jonka tulisi olla raskas taakka ihmiskunnan omallatunnolla. Ihmiskunnan elämän vitsauksina ovat epäoikeudenmukaisuus, syrjintä ja hyväksikäyttö, joihin nähtävästi eivät vaikuta lainkaan laidasta laitaan olevien poliittisten järjestelmien niihin kohdistamat toimet. Näiden koettelemusten taloudellinen vaikutus on johtanut niin monien ihmisten pitkittyneeseen kärsimykseen ja yhteiskunnan syvään juurtuneisiin, rakenteellisiin puutteisiin. Kukaan, jonka sydäntä Siunatun kauneuden opetukset viehättävät, ei voi olla välinpitämätön näistä seurauksista. ”Maailma on suurten mullistusten keskellä,” Bahá'u'lláh huomauttaa Lawḥ-i-Dunyássa, ”ja ihmisten mielet ovat äärimmäisen hämmennyksen tilassa. Me anomme Kaikkivaltiasta, että Hän armollisesti heitä valaisisi oikeudenmukaisuutensa kirkkaudella ja auttaisi heitä huomaamaan sen, mikä on heille hyödyksi oleva kaikkina aikoina ja kaikissa oloissa.” Kun bahá'í-yhteisö pyrkii osallistumaan ajatuksen ja toiminnan tasolla maailman parantamiseen, monilla alueilla niillä asuvien onnettomat olot vaativat yhä enemmän sen huomiota.
- 2 Ihmiskunnan minkä tahansa osan hyvinvointi on erottamattomasti sidoksissa koko ihmiskunnan hyvinvointiin. Ihmiskunnan yhteinen elämä kärsii, kun mikä tahansa ryhmä ajattelee omaa hyvinvointiaan erillään naapuriensa hyvinvoinnista tai tavoittelee taloudellista voittoa ottamatta huomioon, miten se vaikuttaa luontoon, joka antaa elannon kaikille. Mielekkään yhteiskunnallisen edistyksen tiellä on siten vaikeasti voitettava este: kerta toisensa jälkeen ahneus ja oman edun tavoittelu voittavat yhteisen hyvän kustannuksella. Vaurautta haalitaan kohtuuttomia määriä, ja tämän aiheuttama epätasapaino pahenee siksi, että tulot ja mahdollisuudet jakautuvat niin epätasaisesti sekä kansojen välillä että niiden sisällä. Näin ei kuitenkaan tarvitse olla. Miten paljolti tällaiset olosuhteet ovatkin menneisyyden aiheuttamia, niiden ei täydy määrittää tulevaisuutta, ja vaikka nykyiset käsitykset talouselämästä olivat riittäviä ihmiskunnan nuoruusvaiheessa, ne ovat epäilemättä puutteellisia sen aikuisuuden koittaessa. Ei ole mitenkään perusteltua pitää loputtomasti

yllä sellaisia rakenteita, sääntöjä ja järjestelmiä, jotka selvästikään eivät palvele kaikkien kansojen etuja. Bahá'-uskon opetusten mukaan ei ole epäilystäkään siitä, että vaurauden ja voimavarojen tuottamisessa, jakamisessa ja hyödyntämisessä on mukana luontainen moraalinen ulottuvuus.

- 3 Ne jännitteet, jotka syntyvät pitkällisestä prosessista siirryttäessä jakautuneesta maailmasta yhdistyneeseen maailmaan, tuntuvat niin kansainvälisissä suhteissa kuin siinä syvenevässä jakautumisessa, joka vaikuttaa sekä suuriin että pieniin yhteiskuntiin. Kun vallalla olevat ajattelutavat ovat osoittautuneet erittäin puutteellisiksi, maailma kaipaa kipeästi yhteistä eettistä näkemystä, luotettavaa toimintakehystä selvittää myrskypilvien lailla nousevat kriisit. Bahá'u'lláhin näkemys tulevaisuudesta haastaa monet niistä olettamuksista, jotka saavat ohjailta sitä, mistä tänä päivänä keskustellaan – esimerkiksi sen, että oman edun tavoittelua ei ole tarpeen hillitä, että se on vaurauden moottori ja että edistys vaatii sen ilmenemistä säälimättömänä kilpailuna. Se, että henkilön arvo nähdään pääosin sen perusteella, kuinka paljon hän pystyy itselleen keräämään ja kuinka paljon tavaroita hän voi kuluttaa muihin verrattuna, on bahá'-ajattelutavalle täysin vierasta. Mutta opetuksissa ei myöskään ehdottomasti hylätä vaurautta luontaisesti sopimattomana tai moraalittomana ja asketismi on kielletty. Vaurauden on palveltava ihmiskuntaa. Sitä pitää käyttää sopusoinnussa henkisten periaatteiden kanssa, järjestelmiä on luotava niiden valossa. Ja Bahá'u'lláhin ikimuistoisten sanojen mukaan: ”Mikään valo ei ole oikeudenmukaisuuden valon vertaista. Siitä ovat riippuvaiset järjestyksen vakiinnuttaminen maailmaan ja sen kansojen levollisuus.”
- 4 Vaikka Bahá'u'lláh ei esitä ilmoituksessaan yksityiskohtaista talousjärjestelmää, jatkuva aihe kaikkialla Hänen opetuksissaan on ihmisyyhteiskunnan uudelleen järjestäminen. Tämän aiheen pohdinta herättää väistämättä kysymyksiä taloudesta. Bahá'u'lláhin mielessään näkemä tulevaisuuden järjestys on tietenkin hyvin kaukana mistään sellaisesta, mitä nykyinen sukupolvi voi kuvitella. Tästä huolimatta sen lopullisen ilmaantumisen edellytyksenä on, että Hänen seuraajansa ponnistelevat sinnikkäästi toteuttaakseen käytännössä Hänen opetuksiaan tänä päivänä. Tämän pohjalta me toivomme, että seuraavat huomiot innostavat ystäviä perusteelliseen ja jatkuvaan pohdintaan. Tavoitteena on oppia, miten osallistua yhteiskunnan aineellisten asioiden hoitoon jumalallisten ohjenuorien kanssa yhtäpitävällä tavalla ja miten yhteistä vaurautta voi käytännössä edistää oikeudenmukaisuuden ja anteliaisuuden, yhteistyön ja keskinäisen avun kautta.
- 5 Kehotuksemme tarkastella Bahá'u'lláhin ilmoituksen merkitystä talouselämälle on tarkoitettu bahá'-laitosten ja -yhteisöjen käyttöön, mutta se on myös aivan erityisesti osoitettu yksityiselle uskovalle. Jotta voisi syntyä uusi, bahá'-opetusten mukaisesti muotoutuva yhteisöelämän malli, eikö uskollisten joukon tulekin osoittaa omassa elämässään sitä käytöksen suoraselkäisyyttä, joka on yksi tämän mallin tunnusomaisimmista piirteistä? Jokainen valinta, jonka bahá'í tekee – työntekijänä tai työnantajana, tuottajana tai kuluttajana, lainanantajana tai lainanottajana, hyväntekijänä tai hyödynsaajana – jättää jäljen, ja moraalinen velvollisuus elää eheää elämää edellyttää, että kunkin taloudelliset päätökset ovat ylevien ihanteiden mukaisia, että hänen toimintansa puhtaus vastaa hänen aikeidensa puhtautta noiden aikeiden toteuttamisessa. Luonnollisesti ystäville on tullut tavaksi turvautua kirjoituksiin, kun he asettavat vaatimustason, jota tavoitella. Mutta yhteisön yhä syvenevä osallistuminen yhteiskunnan asioihin tarkoittaa sitä, että yhteiskunnallisen elämän taloudellisen

ulottuvuuden täytyy saada yhä tiiviimpää huomiota. Etenkin niillä seuduilla, missä yhteisörakentamisen prosessi alkaa tuoda piiriinsä suuria joukkoja, bahá'í-kirjoituksiin sisältyvien kehotusten tulisi muovata yhä vahvemmin perheiden, naapurustojen ja kansojen sisäisiä taloudellisia suhteita. Tyytymättä heitä ympäröivässä nykyisessä järjestelmässä vallalla oleviin arvoihin ystävien kaikkialla tulisi ajatella opetusten soveltamista omaan elämäänsä ja hyödyntämällä oman elämäntilanteensa tarjoamia tilaisuuksia antaa oma yksilöllinen ja yhteinen panoksensa taloudelliseen oikeudenmukaisuuteen ja yhteiskunnalliseen edistykseen, missä vain he asuvatkin. Tällaiset ponnistukset tuovat oman lisänsä kasvavaan tiedon aarreaittaan tässä suhteessa.

- 6 Perustava käsite tässä yhteydessä tarkasteltavaksi on ihmisen henkinen todellisuus. Bahá'u'lláh vakuuttaa ilmoituksessaan yksiselitteisesti, että kaikki ihmiset ovat luonnostaan jaloja. Se on bahá'í-vakaumuksen perusperiaate, jonka varaan rakentuu toivo ihmiskunnan tulevaisuudesta. Pyhät kirjoitukset vahvistavat toistuvasti, että sielulla on kyky kuvastaa Jumalan – Hänen, joka on Säälivä, Antaja, Antelias – kaikkia nimiä ja ominaisuuksia. Talouselämä on areena rehellisyyden, lahjomattomuuden, luotettavuuden, anteliaisuuden ja hengen muiden ominaisuuksien ilmentämiseen. Ihminen ei ole vain itsekäs talouden yksikkö, joka pyrkii vaatimaan yhä suurempaa osuutta maailman aineellisista varoista. ”Ihmisen ansio koituu palvelusta ja hyveestä”, Bahá'u'lláh vakuuttaa, ”eikä kerskailusta rahalla ja rikkauksilla.” Ja vielä: ”Älkää haaskatko kallisarvoisen elämänne rikkautta pahan ja turmeltuneen mieltymyksen tavoitteluun älkääkö tuhlatko ponnistelujanne oman henkilökohtaisen etunne edistämiseen.” Omistautumalla muiden palvelemiseen ihminen löytää elämälleen merkityksen ja tarkoituksen ja antaa oman osansa yhteiskunnan itsensä kohentamiseen. Maineikkaan kirjoitelmansa Jumalallisen sivistyksen salaisuus alussa ‘Abdu’l-Bahá toteaa:

- 7 Ja ihmisen kunnia ja arvo ovat siinä, että hänestä tulisi maailman kaikkien väkijoukkojen keskuudessa yhteisen hyvän lähde. Onko mitään suurempaa armoa kuviteltavissa kuin se, että ihminen sisimpäänsä katsoessaan huomaisi, että Jumalan vahvistavan armon vaikutuksesta hänestä on tullut rauhan ja hyvinvoinnin, onnen ja hyödyn tuoja lähimmäisilleen. Ei, ainoan tosi Jumalan kautta, tätä suurempaa autuutta, tätä täydellisempää mielihyvää ei ole.
- 8 Tässä valossa nähtynä näennäisen tavanomainen taloudellinen toiminta saa uuden merkityksen, koska sen on mahdollista lisätä ihmisten hyvinvointia ja vaurautta. ”Jokaisen pitää harjoittaa ammattia, elinkeinoa tai käsityötä”, Mestari selittää, ”jotta hän voi kantaa muiden taakkoja eikä olla itse muiden taakkana.” Bahá'u'lláh kehottaa köyhiä ”uurasta[maan] ja ponnistel[emaan] ansaitakseen elantonsa”, kun taas rikkauksia omistavien ”on osoitettava mitä suurinta huomaavaisuutta köyhille”. ”Vauraus”, ‘Abdu’l-Bahá on vakuuttanut, ”on erittäin kiitettävää, jos se on hankittu ihmisen omin ponnistuksin ja Jumalan armosta liiketoiminnalla, maanviljelyksellä, käsityöllä ja uutteruudella ja jos se käytetään hyväntekeväisyyteen.” Samaan aikaan Kätkeytyt sanat on täynnä varoituksia sen vaarallisesta viettelyksestä, että rikkaus on ”suuri este” uskovan ja hän palvontansa oikean kohteen välillä. Ei ole siis mikään ihme, että Bahá'u'lláh ylistää sellaisen rikkaan asemaa, jota rikkaudet eivät estä pääsemästä ikiaikaiseen valtakuntaan. Tällaisen sielun loisto ”on säteilevä taivaan asukkaille,

niin kuin aurinko säteilee maan ihmiselle!” ‘Abdu’l-Bahá julistaa, että ”jos viisas ja neuvokas ihminen panisi käyntiin toimia, jotka rikastuttaisivat ihmisten joukkoja maailmanlaajuisesti, ei voisi olla tätä suurenmoisempaa hanketta, ja se olisi Jumalan silmissä saavutuksista suurin.” Sillä vauraus on mitä kiitettävintä, ”kunhan vain kansa kokonaisuudessaan on vauras”. Oman elämänsä tarkastelu sen päättämiseksi, mikä on tarpeellista, ja sitten oman velvollisuutensa ilomielin suorittaminen Huqúqu’lláhin lain suhteen on välttämätöntä itsekuria omien asioidensa tärkeysjärjestystä punnitessa, kaiken omistamansa varallisuuden puhdistamisessa ja sen varmistamisessa, että Jumalan oikeuden osuus käytetään kaikkien hyväksi. Kaikkina aikoina tyytyväisyys ja kohtuus, hyväntahtoisuus ja yhteenkuuluvuuden tunne, uhrautuminen ja luottamus Kaikkivaltiaaseen ovat Jumalaa pelkäävälle sielulle soveliaita ominaisuuksia.

- 9 Materialismin voimat suosivat täysin vastakkaista ajattelutapaa: että onnellisuus syntyy jatkuvista hankinnoista, että mitä enemmän omistaa, sitä parempi, että huoli ympäristöstä ei koske tätä päivää. Nämä viekoittelevat viestit lietsovat yhä piintyneempää tunnetta siitä, että on oikeus vaatia itselleen etuja. Näin ollen oikeudenmukaisuuden ja omien oikeuksien käsitteitä käytetään oman edun tavoittelun peittelemiseen. Välinpitämättömyys muiden kokemia vastoinkäymisiä kohtaan muuttuu jokapäiväiseksi, kun taas viihdettä ja harhaan vievää ajanvietettä ahmitaan kyltymättömästi. Materialismin näivettävä vaikutus tunkeutuu jokaiseen kulttuuriin, ja kaikki bahá’it ymmärtävät, että elleivät he pyri jatkuvasti olemaan tietoisia sen vaikutuksista, he saattavat jossakin määrin tahattomasti omaksua sen tavat nähdä maailma. Vanhempien on oltava tarkasti selvillä siitä, että jopa hyvin nuorina lapset omaksuvat ympäristönsä normit. Varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelma kannustaa syvälliseen tarkkanäköisyyteen sellaisena aikana, jolloin materialismin houkutus muuttuu yhä pakottavammaksi. Aikuisuuden vaiheen mukana tulee kullekin sukupolvelle yhteinen velvollisuus olla antamatta maailmallisten pyrkimysten sokaista silmiä epäoikeudenmukaisuudelle ja puutteelle. Ajan myötä koulutusinstituutin kurssien edistämät ominaisuudet ja asenteet auttavat ihmisiä Jumalan sanalle altistumisen vaikutuksesta näkemään niiden harhakuvitelmiin tuolle puolen, joita maailma käyttää joka elämänvaiheessa huomion siirtämiseen pois palvelusta ja kohti omaa minää. Ja lopulta Jumalan sanan järjestelmällinen opiskelu ja sen vaikutusten tutkiskelu lisäävät tietoisuutta siitä, miten tarpeellista on hoitaa aineellisia asioitaan jumalallisten opetusten mukaisesti.
- 10 Rakastetut ystävät: rikkauden ja köyhyyden äärimmäisyyksistä maailmassa on tulossa yhä kestävämpiä. Kun epäoikeudenmukaisuus jatkuu, samoin vakiintuneen järjestyksen nähdään olevan epävarmalla pohjalla ja sen arvot asetetaan kyseenalaisiksi. Mitä hyvänsä koettelemuksia ristiriitojen repimän maailman onkin kohdattava tulevaisuudessa, me rukoilemme, että Kaikkivaltias auttaa rakastettujaan voittamaan jokaisen heidän tielleen tulevan esteen ja auttaa heitä palvelemaan ihmiskuntaa. Mitä laajemmin bahá’i-yhteisö on edustettuna jossakin väestössä, sitä suurempi velvollisuus sillä on löytää keinoja tarttua köyhyyden perimmäisiin syihin omassa ympäristössään. Vaikka ystävät ovat vielä alkutaipaleella opetellessaan tällaista toimintaa ja osallistuessaan sitä koskevaan ajatustenvaihtoon, viisivuotissuunnitelman yhteisörakentamisen prosessi luo kaikkialla ihanteellisen ympäristön, jossa tietoa ja kokemusta taloudellisen toiminnan ylevämmästä päämäärästä kerrytetään vähitellen mutta johdonmukaisesti. Jumalallisen sivilisaation rakentamisen loputtoman pitkän työn taustaa vastaan nähtynä tulkoon tästä tarkastelusta aiempaa

tunnusomaisempaa yhteisöelämässä, laitosten ajattelutavassa ja yksilöiden toiminnassa tulevina vuosina.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]